

У книжкових декораціях

(бібліотечна мандрівка)

Зал святково прикрашений... Висить плакат: «День без книги, що обід без хліба», книжкова виставка «Твій друг – книга», «Поради читачеві», які в кінці свята вручаються учням.

«Поради читачеві»:

1. Якщо ти занудьгував – візьми книгу.
2. Якщо хочеш поговорити з кимось – відкрий книгу.
3. Якщо хочеш одержати пораду – відшукай її в книзі.
4. Якщо прагнеш знайти друга – потоваришуй із книгою.
5. Якщо мрієш стати справжньою людиною – читай книги.
6. Якщо хочеш відчувати безмежні можливості людського розуму – працюй із книгою.

1-й ведучий. Безмежна сила книги. Без неї людина сліпа. Книга ж відкриває великий світ. «Людина, для якої книжка вже в дитинстві стала такою необхідною, як скрипка для музиканта, як пензель для художника, ніколи не відчує себе обділеною, збіднілою і спустошеною». Це слова В. О. Сухомлинського. А ще він говорив, що «читання – це віконце, через яке діти бачать і пізнають світ і самих себе».

2-й ведучий. Хто з вас не любить книжок? Книжок, у яких так багато барвистих малюнків. Розкриєш першу з них – опинишся в далекій країні казок, у якій живуть велетні, веселі маленькі чоловічки, або твої ровесники. Відважні герої б'ються за правду з лютим ворогом... Багато див ховає в собі книжка.

1-й ведучий. «Хто багато читає, той багато знає», – так кажуть в народі. І це правда. Книжка вчить, як на світі жити, книжка відповідає на безліч запитань і сама вміє запитувати.

1-й учень. Сторінки книжок завітних

Всіх нас доброму навчать.

Працювати і учитись,

І Вітчизну шанувать.

2-й учень. Дбайливо тонесеньку книжку гортаю.

Рядок за рядочком квапливо читаю.

Гортаю, гортаю сторінки, мов диво,
Ввесь світ в собі книжка вмістила дбайливо.

1-й учень. З тобою шляхи пролягають мої

В найдальші віки і в найдальші краї.
Ти вірності й дружбі навчаєш мене,
Говориш про зле, про смішне і сумне,
Про далі небесні, про надра земні –
З тобою усе зрозуміле мені.
Навчаєш відважним, правдивим рости,
Любити природу, свій край берегти,
Від малку тобою я звик дорожить,
Без доброї книги мені не прожить.

Звучить поважна музика. Входить Королева – Книга...

Королева-Книга: А відгадайте мою загадку.

Бачить – не бачу, чути – не чую,
Мовчки говорю дуже мудрую.
Іноді схочу – правди навчаю.
Іноді збрешу – всіх звеселяю.
Будемо, діти, зі мною довіку жити-дружити.
Хто ж я така в світі щаслива,
Мудра, правдива і жартівлива?

Діти. Книга.

Королева-Книга. Так діти. Я – Королева-Книга. Про мене складено дуже багато прислів'їв та приказок:

1. Навчання – сонце, а книга віконце.
2. Книгу читай, розуму набирай.
3. З книгою подружишся, розуму наберешся.
4. Книги читати – усе знати.
5. Ученому – світ, а невченому – тьма.
6. Дім без книги – день без сонця.

— Діти, а які ще прислів'я про книгу ви знаєте?

Діти по черзі називають прислів'я.

Звучить тривожна музика. Виходять учні, що мають вигляд потріпаних книг.

1-й учень. Ой, ой, ой як боляче! У мене вся палітурка облетіла! От цей Дмитро!

2-й учень. А з мене він листочки повикидав, бутерброди загортав.

3-й учень. А на мене наступив брудними черевиками, як боляче, слід так і залишився.

1-й учень. А мене всю пом'яв.

2-й учень. Як погано нам живеться! Що ж ми будемо робити?

3-й учень. Даваймо втечемо у бібліотеку.

Хлопчик. Книжечки мої, пробачте мені. Тебе я підклею, з тебе витру ці брудні плями. Я буду з вами дуже добре поводитись, тільки не тікайте від мене.

Королева-Книга. Діти, а ви знаєте, як треба поводитись з книжками?

Учень. *Одягнений в охайний костюм.*

Я – книжка! Я – товариш твій!

Ти берегти мене умій!

Я чиста, гарна і приємна,

Тож, друже, будь зі мною чемний.

Погані звички забувай.

Мене не рви, не ображай.

Гортаєш – пальці ти не слинь,

Оцю погану звичку кинь.

Листків, гляди, не загинай –

Зроби закладки, їх вклади,

Мене папером обгорни,

Де взяв, туди і поверни!

Запам'ятай же – я – твій друг,

Та не для тих бруднющих рук,

Я – книжка! Я – товариш твій,

То ж зберегти мене зумій!

На екрані великим планом «Поради читачеві».

Бібліотекар. Діти, ми підготували для вас ось такі поради. Прочитайте їх вдумливо і збережіть до закінчення школи, час від часу перечитуйте їх і ви зрозумієте, що книга дійсно допомогла вам стати розумнішими.

Весела перерва.

Що ворона полюбляє?
Третій день казки читає.
І шаркоче тишком-нишком:
«Це якась погана книжка!
— Все про вовка, про лисицю,
Про кота, про рукавицю,
Навіть є про жабу трошки,
Є про Котигорошка,
І про змія, що літає...
Лиш про мене тут немає».

Бібліотекар. В ході нашого свята ви багато почули цікавого і корисного про книгу, про те як правильно з нею поводитись. І я думаю, що ви зрозуміли, яке важливе місце вона займає у нашому житті, і що читати її потрібно уважно, щоб запам'ятати ті важливі моменти, які не раз вам стануть у пригоді. А щоб книги довго служили людям і були всім доступні, вони живуть у чарівній країні, якої не знайдемо на карті. І зветься ця країна – **бібліотека**.

Учень. Тут книги розумні спокійно живуть,
У тихій величній світлиці.
А двері широкі, відкриті ведуть,
До знань золотої скарбниці.
Герої романів, легенд, повістей
У тиші говорять із нами.
В книжках – відкриття всіх великих людей,
Думки, що хвилюють віками.
Ведуть нас в незнане книжки,
Розраджають, коли нам не легко.
Для нас зберігає їх довгі роки

Бібліотека.

Зображення на екрані бібліотеки: абонемент, читальний зал.

1-й ведучий. Зараз наше довідкове бюро.

2-й ведучий. Слово **бібліотека** – грецького походження, а перекладається так «бібліо» – книга, «тека» – зберігання. Отже, бібліотека – це місце, де зберігаються книжки.

1-й ведучий. А ось відділ у бібліотеці, де книги видають додому – називається абонемент. Слово французьке і означає право користуватися чим-небудь на визначений термін.

2-й ведучий. Скільки днів можна читати бібліотечну книгу?

1-й ведучий. Два тижні.

2-й ведучий. Як називають забудькуватих читачів?

1-й ведучий. Боржниками.

2-й ведучий. А як називається відділ, де книги не можна брати додому?

1-й ведучий. Читальний зал.

2-й ведучий. В читальному залі знаходяться найцінніші книги: енциклопедії, словники, довідники. Також книги, які є в бібліотеці лише в одному примірнику.

Учень. Запитань навкруг багато, як на них відповідати?

Ти «Пізнайка» відкривай і мандрівку починай.

За сторінкою сторінка поведе в нові світи

І на «Як?», «Чому?», і «Де?» завжди відповідь знайде.

Весела перерва.

Учень. Павло Глазовий. КНИГОЗБІРНЯ

В тебе в хаті, Марку, ціла купа книг!

Чом ти досі шафи не придбав для них?

– Де ж її дістанеш? – Марко запитав.

– Там же, де і книги ти свої дістав.

Марко глянув косо: – В тебе розум є?

Хто ж в бібліотеці шафи видає?

2-й ведучий. Друзі, чи любите ви мандрувати?

Книжки про землі далекі читати?

Сьогодні у бібліотеці Мюнхаузен – гість,

Про різні країни він вам розповість.

Звучить жвава музика. Виходить Мюнхаузен.

Мюнхаузен. Відгадайте, з якої казки герой і в якій країні він народився.

1. Хто моторчик свій заводить?

З даху в гості, хто приходить?

Веселиться і співає та цукерки наминає.

Є у нього справжній друг, найцікавіший Малюк.

(Карлсон, Швеція)

2. Виріс цей хлопчина з малої деревини,

У печі злючку спік, сам на дерево утік,

Його гусятко врятувало, на крилечка свої взяло.

Принесло до тата й мами частуватись пирогами

(Івасик-Телесик, Україна)

3. Я бабусі у корзинці і обід несу й гостинці.

Раптом – сірий Вовк із хащі роззявляє хижу пащу.

Ти чого отут блукаєш? – Розпитав, стрибнув убік,

Блискавично в лісі зник...

Відгадайте – ну будь ласка, звідки я, з якої казки?

(Червона Шапочка, Німеччина)

4. Я сміливий хлопчик – Зух,

У мене могутній дух.

Як скубне хто за чуприну,

Буде плакати, мов дитина,

Мені море по коліно,

А зовусь я...

(Цибуліно, Італія)

5. В батька хлопчик дуже гарний

Незвичайний, дерев'яний.

Любить дуже батько сина,

Забіяку...

(Піноккіо, Італія)

6. До прогулянки він ласий,
Є на мед чутливий нюх.
Він до бджіл уже добрався
Упізнали...?

(Вінні-Пух, Англія)

1-й ведучий. От молодці! Читаєте книги уважно і добре знаєте героїв казок. Людина, яка вміє і любить читати – щаслива людина. Навколо неї завжди багато-багато розумних, добрих і вірних друзів. Друзі ці – книги. Вони зустрічають нас у ранньому дитинстві й ведуть за собою усе життя.

1-й учень. Хороші, справжні друзі у мене поруч є.

Ніяк не уявляю без них життя моє.
Лиш пороблю уроки – до них у гості йду.
Як жити на світі, друзі розмову поведуть.
Коли я засумую, вони сюди спішать
І жартами смішними ураз розвеселять.
Коли ж стаю надміру безпечним я на мить,
Насуплять брови друзі: негоже так робить!
Розкажуть про будови, про мандри, про бої...
Живуть в книжковій шафі товариші мої.

2-й учень. В мене є книжок багато –

І новенькі, і старі.
Як піду до школи з татом,
Всі книжки віддам сестрі.
Хай вона сама читає
Про Лисичку й Журавля,
Хай вона тепер узнає,
Як багато знаю я.

3-й учень. Я люблю читати часто до півночі,

поки пелехаті ляжуть сні на очі.
Я засну, раденька, – сплять разом зі мною

явори Шевченка над Дніпром-рікою.

4-й учень. В сні не знаю, де я, – лину в піднебессі,
а в руках лілея Українки Лесі...

На столі розкрита книжечка весела –
хитрий лис Микита в мандри йде на села.
Кіт-воркіт – на плоті дядечка Малишка...
В навчанні й роботі помагає книжка.

5-й учень. Учітеся, любі діти, читайте, гадайте,
Як та бджілка медку з цвіту, розуму збирайте!
Бо мудрому і на ріні пшениця уродить,
А дурному не вродиться нічого й в городі,
Бо мудрому й кропива іде на ужиток,
А в дурного і пшениця обернеться в збиток.

Бібліотекар. Ці рядки написані понад 100 років тому, але й на сьогодні не втратили свого повчального змісту.

Ось і підійшло до кінця наше свято. І ви зрозуміли, яке місце займають книги у нашому житті. Щоб стати розумними, треба багато прочитати їх. Бажаю вам нових приємних зустрічей з героями книжок!